

Bitva na Tursku - Janota, Oldřich

- C E
1. Vstávej sladká láska, tak vstávej už je čas
C Dmi
už dávno nemám náskok, jen v dálce cizí hlas
F C Dmi
volá, že čas je se brát do zítřejší bitvy.
2. Z té války s kmenem Čechů, já před léty tě bral
to já spálil jsem tvou střechu a rozdrásal tvůj žal
teď tvoji bratři budou zas chtít zpátky krev mojí.
3. Tak láska proč teď mlčíš už neznáš moji řeč
a hladíš kůži vlčí a otevíráš klec
žlutý pták nad černý les vzlétá a zpívá.
4. Tak jak rytíř sedlá koně, slyší svoji matku,
když podává mu zbraně, nůž v čistém bílém šátku,
jak šeptání, slzy a smích pod slinou míchá.
5. My prohráli tu válku, neboť slabá jsou má kouzla,
šíp nepřekoná dálku, když nenese ho touha,
když z plamenů zbývá jen dým, nad ohništěm stojí.
6. Ale až přiblíží se řady a padnou na zem šípy
dbej prvního ať srazíš ranou mojí dýky
a pak možná vrátíš se zpět z bitvy na Tursku.
7. A tělo necháš vlkům, jen odřezáš mu uši
tou ranou na bílém krku zachráníš svou duši,
tak možná vrátíš se zpět z té zítřejší bitvy.
8. A už slétají se vrány a napíná se luk
a do hluboké brázdy smrt zabodává pluh
a nahá těla pokrývá sníh, jen rytíř se vrací.
9. A v kalném jitřním světle, ho doma vítá smutek
a na zkrvaveném plátně je nesvázaný útek
a pod plátnem zvedá se stín mrtvého těla.
10. A jak rytíř hledá závoj, tak rozpoznává děj
ten chaos snů a náhod má náhle pravý směr
sebe jsem zachránit chtěl a zabíjel tebe.
10. Znával jsem tě láska, jak stékala jsi nocí
sladká v kříži vlasů a pevná v útlých bocích
a teď vím, že ve stínu paží nůž navždy se skrýval.
12. I já byl tvoje láska a teď jsem jen tvůj žal,
když na půlnoční straně tvých bolestí jsem stál
když každý z nás ujížděl sám pod lesklou zbrojí.
13. Tak láska kde je obzor, co nás jednou spojí,
kde začíná už nebe, kde ještě stromy stojí,
miláčku cítíš ten sníh na Duryňském poli.
14. -> 1